

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa **I. Z., spol. s r. o., so sídlom J.**, IČO: X., právne zastúpeného advokátskou kanceláriou A., s. r. o., so sídlom D., proti odporcovi **V. - štátny podnik, so sídlom L.** IČO: X., právne zastúpenému JUDr. M. B., advokátom, Advokátska kancelária so sídlom Š., **o zaplatenie 13 443,54 eur s príslušenstvom**, o mimoriadnom dovolaní generálneho prokurátora Slovenskej republiky proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 26. októbra 2011, č. k. 41Cob 265/2011-234, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici z 26. októbra 2011, č. k. 41Cob 265/2011-234 **m e n í** tak, že uznesenie Okresného súdu Zvolen z 28. augusta 2009, č. k. 16Cb/17/2008-187 **z r u š u j e**.

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Zvolen uznesením zo dňa 28. augusta 2009, č. k. 16Cb/17/2008-187 odporcovi uložil povinnosť nahradiť navrhovateľovi trovy konania vo výške 5 132,18 eur na účet Mgr. M. G., advokáta, so sídlom advokátskej kancelárie N., do troch dní od právoplatnosti tohto uznesenia. Odporcovi náhradu trov konania voči navrhovateľovi nepriznal. Svoje rozhodnutie okresný súd odôvodnil tým, že o trovách konania rozhodol podľa ust. § 142 ods. 1 O. s. p., podľa ktorého účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov, potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. Vo veci bol plne úspešný navrhovateľ, preto mu priznal náhradu trov konania spolu vo výške 5 132,18 eur, ktorá pozostáva zo zaplateného súdneho poplatku za podaný návrh vo výške 806,61 eur a z trov právneho zastúpenia vo výške 4 325,57 eur. Okresný súd uviedol, že trovy právneho zastúpenia pozostávajú zo 7 úkonov právnej pomoci po 303,72 eur, a to za prevzatie a príprava právneho zastúpenia,

vrátane prvej porady s klientom, písomné podanie protistrane, týkajúce sa veci samej - výzva na plnenie zo dňa 26. 03. 2007, písomné podanie žaloby zo dňa 24. 08. 2007, písomné podanie vyjadrenia k odporu odporcu zo dňa 29. 05. 2008, účasť na pojednávaní dňa 29. 10. 2008, písomné vyjadrenie k argumentom odporcu z pojednávania zo dňa 06. 10. 2008, písomné podanie na súd zo dňa 20. 11. 2008 - odpoveď na výzvu okresného súdu, z 1 úkonu právnej pomoci účasť na nemeritórnom pojednávaní dňa 06. 10. 2008 vo výške 75,93 eur, za 4 úkony právnej pomoci po 303,74 eur, a to za účasť na pojednávaní dňa 14. 01. 2009, účasť na pojednávaní dňa 09. 02. 2009, účasť na pojednávaní dňa 18. 03. 2003 a písomné podanie na súd zo dňa 10. 06. 2009 - vyjadrenie k odvolaniu odporcu. Tieto úkony právnej pomoci mal okresný súd preukázané a považoval ich za účelné. Tarifnú odmenu za tieto úkony určil podľa ust. § 9 a nasl. vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v platnom znení (ďalej len „vyhláška“). Trovy právneho zastúpenia navrhovateľa ďalej pozostávajú z režijného paušálu za 3 úkony vykonané v roku 2007 po 178,-- Sk, spolu vo výške 534,-- Sk, po prepočte z Sk na euro vo výške 17,73 eur, režijného paušálu za 5 úkonov vykonaných v roku 2008 po 191,-- Sk, spolu vo výške 955,-- Sk, po prepočte z Sk na euro vo výške 31,70 eur a režijného paušálu za 4 úkony vykonané v roku 2009 po 6,95 eur, spolu vo výške 27,80 eur. Navrhovateľovi okresný súd priznal náhradu hotových výdavkov z titulu cestovných náhrad pri ceste na pojednávanie dňa 06. 10. 2008 vo výške 13,78 eur, na pojednávanie dňa 29. 10. 2008 vo výške 13,34 eur, na pojednávanie dňa 14. 01. 2009 vo výške 12,60 eur a na pojednávanie dňa 09. 02. 2009 vo výške 12,60 eur a náhradu za stratu času stráveného na ceste v týchto dňoch z B. do Z. a späť podľa ust. § 17 vyhlášky spolu vo výške 88,45 eur. Nakoniec navrhovateľovi okresný súd priznal daň z pridanej hodnoty vo výške 690,64 eur (19% zo sumy 3 634,93 eur).

Na odvolanie odporcu Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, napadnutým rozhodnutím z 26. októbra 2011, č. k. 41Cob 265/2011-234 uznesenie prvého stupňa v napadnutej časti výroku, ktorým odporcovi uložil povinnosť nahradiť navrhovateľovi trovy konania, zmenil tak, že odporca je povinný nahradiť navrhovateľovi trovy konania vo výške 5 091,91 eur na účet Mgr. M. G., advokáta, so sídlom advokátskej kancelárie N., číslo účtu: X., vedený v T. a. s., do troch dní od právoplatnosti. Krajský súd v Banskej Bystrici ďalej rozhodol, že navrhovateľ je povinný nahradiť odporcovi trovy odvolacieho konania vo výške 18,15 eur. V odôvodnení napadnutého uznesenia Krajský súd v Banskej Bystrici uviedol, že

okresný súd rozsudkom zo dňa 6. apríla 2009, č. k. 16Cb 17/08-133 vyhovel návrhu navrhovateľa a odporcovi uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi 13 443,54 eur do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia s tým, že o trovách konania rozhodne až po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej. Proti tomuto rozsudku okresného súdu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie odporca, na základe ktorého Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací rozsudok okresného súdu zo dňa 6. apríla 2009, č. k. 16Cb 17/08-133 potvrdil. Po právoplatnosti rozsudku okresného súdu zo dňa 6. apríla 2009, č. k. 16Cb 17/08-133 v spojení s rozsudkom odvolacieho súdu, okresný súd uznesením zo dňa 28. augusta 2009, č. k. 16Cb/14/2008-187 rozhodol o trovách konania tak, že odporcovi uložil povinnosť nahradiť navrhovateľovi trovy konania vo výške 5 132,18 eur na účet jeho právneho zástupcu. Podaním zo dňa 27. augusta 2009 odporca podal dovolanie proti rozsudku odvolacieho súdu zo dňa 18. júna 2009, č. k. 41Cob/162/2009-168. Na základe podaného dovolania, Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením zo dňa 21. decembra 2010, č. k. 3Obdo 35/2009-211, rozsudok odvolacieho súdu zo dňa 18. júna 2009, č. k. 41Cob/162/2009-168 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Po rozhodnutí dovolacieho súdu, navrhovateľ podaním zo dňa 29. apríla 2011 vzal návrh na začatie konania späť v celom rozsahu a žiadal konanie vo veci zastaviť. Na základe späťvzatie návrhu navrhovateľa, Krajský súd v Banskej Bystrici, ako odvolací súd, uznesením zo dňa 25. mája 2011, č. k. 41Cob/39/2011-227 späťvzatie návrhu pripustil, rozsudok Okresného súdu Zvolen zo dňa 6. apríla 2009, č. k. 16Cb 17/08-133 zrušil a konanie zastavil.

Krajský súd v Banskej Bystrici v odôvodnení napadnutého rozhodnutia poukázal na ust. § 18 ods. 3 vyhlášky v znení účinnom do 31. 05. 2009, podľa ktorého, ak je advokát platiteľom dane z pridanej hodnoty, zvyšuje sa tarifná odmena určená podľa § 9 až 14f o daň z pridanej hodnoty. Podľa ust. § 18 ods. 3 vyhlášky v znení účinnom od 01. 06. 2009, ak je advokát platiteľom dane z pridanej hodnoty, zvyšuje sa odmena a náhrady podľa tejto vyhlášky o daň z pridanej hodnoty, ktorú je advokát povinný platiť podľa osobitného predpisu. Krajský súd napokon poukázal aj na § 20a Prechodné ustanovenie účinné od 01. 06. 2009, podľa ktorého za úkony právnych služieb vykonané pred dňom nadobudnutia účinnosti tejto vyhlášky patrí advokátovi odmena podľa doterajších predpisov. Krajský súd v Banskej Bystrici zdôraznil, že po preskúmaní veci dospel k záveru, že advokátovi, ktorý je platiteľom dane z pridanej hodnoty podľa ust. § 18 ods. 3 vyhlášky v znení účinnom do 31. 05. 2009 sa o daň z pridanej hodnoty zvyšuje len tarifná odmena určená podľa ust. § 9

až 14f. Odvolací súd preto konštatoval, že súd prvého stupňa nesprávne rozhodol, keď navrhovateľovi priznal odmenu zvýšenú o daň z pridanej hodnoty podľa ust. § 18 ods. 3 vyhlášky v znení účinnom od 01. 06. 2009 za úkony, vykonané do 31. 05. 2009 aj z hotových výdavkov a náhrady za stratu času. Z uvedených dôvodov odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti výroku, ktorým odporcovi uložil povinnosť nahradiť navrhovateľovi trovy konania podľa ust. § 220 O. s. p. zmenil tak, že odporca je povinný nahradiť navrhovateľovi trovy prvostupňového konania vo výške 5 091,91 eur. Podľa Krajského súdu v Banskej Bystrici trovy prvostupňového konania navrhovateľa pozostávajú zo zaplateného súdneho poplatku za podaný návrh vo výške 806,61 eur a z trov právneho zastúpenia vo výške 4 285,30 eur. Trovy právneho zastúpenia pozostávajú zo 7 úkonov právnej pomoci po 303,72 eur (prevzatie a príprava právneho zastúpenia vrátane prvej porady s klientom, písomné podanie protistrane, týkajúce sa veci samej – výzva na plnenie zo dňa 26. 03. 2007, písomné podanie žaloby zo dňa 24. 08. 2007, písomné podanie vyjadrenia k odporu odporcu zo dňa 29. 05. 2008, účasť na pojednávaní dňa 29. 10. 2008, písomné vyjadrenie k argumentom odporcu z pojednávania zo dňa 06. 10. 2008, písomné podanie na súd zo dňa 20. 11. 2008 - odpoveď na výzvu okresného súdu), z 1 úkonu právnej pomoci vo výške 75,93 eur (účasť na nemeritórnom pojednávaní dňa 06. 10. 2008), za 4 úkony právnej pomoci po 303,74 eur (účasť na pojednávaní dňa 14. 01. 2009, účasť na pojednávaní dňa 09. 02. 2009, účasť na pojednávaní dňa 18. 03. 2003 a písomné podanie na súd zo dňa 10. 06. 2009 - vyjadrenie k odvolaniu odporcu), plus 3 krát režijný paušál za úkony vykonané v roku 2007 po 178,-- Sk, spolu vo výške 534,-- Sk, po prepočte z Sk na euro vo výške 17,73 eur, plus 5x režijný paušál za úkony vykonané v roku 2008 po 190,-- Sk, spolu vo výške 950,- Sk, po prepočte z Sk na euro vo výške 31,53 eur, plus 3x režijný paušál za úkony vykonané do 31. 05. 2009 po 6,95 eur, spolu vo výške 20,85 eur, plus 1x režijný paušál za úkon vykonaný po 01. 06. 2009 (písomné podanie na súd zo dňa 10. 06. 2009) vo výške 6,95 eur. Trovy právneho zastúpenia ďalej pozostávajú z náhrady hotových výdavkov z titulu cestovných náhrad pri ceste na pojednávanie dňa 06. 10. 2008 vo výške 13,78 eur, na pojednávanie dňa 29. 10. 2008 vo výške 13,34 eur, na pojednávanie dňa 14. 01. 2009 vo výške 12,60 eur a na pojednávanie dňa 09. 02. 2009 vo výške 12,60 eur a z náhrady za stratu času stráveného na ceste v týchto dňoch z B. do Z. a späť podľa ust. § 17 vyhlášky spolu vo výške 88,45 eur. Trovy právneho zastúpenia navrhovateľa nakoniec pozostávajú z 19% DPH vo výške 650,54 eur počítanej zo základu, ktorým je priznaná tarifná odmena v sume 3 416,93 eur a režijný paušál za úkon vykonaný po 01. 06. 2009 (písomné podanie

na súd zo dňa 10. 06. 2009) v sume 6,95 eur (spolu 3 423,88 eur). Trovy prvostupňového konania navrhovateľa spolu predstavujú sumu 5 091.91 eur.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa ust. § 224 ods. 1 O. s. p. a ust. § 142 ods. 1 O. s. p. tak, že odporcovi priznal náhradu trov odvolacieho konania v sume 18,15 eur, ktorá suma pozostáva z trov právneho zastúpenia za 1 úkon právnej pomoci (odvolanie zo dňa 18. 09. 2009) vo výške 8,30 eur (počítanej zo základnej sadzby tarifnej odmeny vo výške 40,27 Eur), plus 1x režijný paušál vo výške 6,95 eur, plus 19% DPH vo výške 2,90 eur podľa ust. § 9 ods. 1, ust. § 14 ods. 2 písm. c/ a ust. § 18 ods. 3 vyhlášky.

Rozhodnutia súdov oboch stupňov nadobudli právoplatnosť 14. 12. 2011.

Proti uzneseniu odvolacieho súdu podal generálny prokurátor Slovenskej republiky na podnet účastníka konania (odporcu) v zákonnej lehote mimoriadne dovolanie podľa ust. § 243e ods. 1 O. s. p. v spojení s § 243f ods. 1 písm. a/, písm. b/ O. s. p. žiadajúc, aby dovolací súd uznesenie odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a rozhodnutie. Generálny prokurátor Slovenskej republiky súčasne podľa ust. § 243ha O. s. p. navrhol odklad vykonateľnosti napadnutého uznesenia.

Na zdôvodnenie mimoriadneho dovolania generálny prokurátor uviedol, že napadnutým rozhodnutím bol porušený zákon, keďže sa súd dostatočne neriadil ust. § 1 až 3 O. s. p., § 159 ods. 2 a ods. 3 O. s. p., § 167 ods. 2 O. s. p., § 211 ods. 2 O. s. p., § 224 ods. 1 a ods. 2 O. s. p., § 243d ods. 1 O. s. p. a podanie mimoriadneho dovolania vyžaduje ochrana práv a zákonom chránených záujmov účastníka konania na strane odporcu, ktorú nemožno dosiahnuť inými právnymi prostriedkami, než mimoriadnym dovolaním.

V mimoriadnom dovolaní generálny prokurátor uviedol, že z obsahu súdneho spisu vyplýva, že odvolací súd uznesením zo dňa 25. 05. 2011, č. k. 41Cob 39/2011-227 späťvzatie žaloby pripustil, rozsudok Okresného súdu Zvolen zo dňa 06. 04. 2009, č. k. 16Cb 17/08-133 zrušil a konanie zastavil. Žiadnemu z účastníkov nepriznal náhradu trov konania a žalobcovi nevrátil súdny poplatok za návrh. V čase rozhodovania odvolacieho súdu bolo súčasťou súdneho spisu uznesenie súdu prvého stupňa o trovách konania z 28. 08. 2009, č. k. 16Cb 17/2008-187, ktoré svojou povahou tvorilo súčasť rozhodnutia vo veci samej a jeho

osud bol od neho závislý. Uvedené uznesenie bolo napadnuté odvolaním a podľa generálneho prokurátora, odvolací súd pri rozhodovaní o späťvzati žaloby a zrušení rozhodnutia vo veci samej, nesprávne formuloval výrok svojho rozhodnutia, ktorý mal správne znieť: „Späťvzatie žaloby pripúšťa, rozsudok Okresného súdu Zvolen zo dňa 06. 04. 2009, č. k. 16Cb 17/08-133 v spojení s uznesením Okresného súdu Zvolen zo dňa 28. 09. 2009, (dovolací súd dodáva, že správne má byť 28. 08. 2009), č. k. 16Cb 17/2008-187 zrušuje a konanie zastavuje.“ Napriek nesprávnej formulácii predmetného výroku uznesenia je podľa názoru generálneho prokurátora nepochybné, že odvolací súd zrušil nielen výrok súdu prvého stupňa vo veci samej a výrok o tom, že o trovách konania súd rozhodne až po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej, ale aj samostatné uznesenie o náhrade trov konania, pretože rozhodovanie o náhrade trov konania je späté s konaním, v ktorom trovy vznikli. V podanom mimoriadnom dovolaní generálny prokurátor zdôraznil, že po zrušení rozsudku súdu prvého stupňa vo veci samej, zastavení konania a rozhodnutí o náhrade trov konania, odvolací súd rozhodoval o odvolaní proti samostatnému uzneseniu o trovách konania (č. l. 187), ktoré tvorilo súčasť rozhodnutia súdu prvého stupňa vo veci samej tak, ako by toto uznesenie predstavovalo oddelené konanie. Odvolací súd preto napriek tomu, že jeho právoplatným rozhodnutím vo veci samej trovy konania účastníkom nepriznal, zmenil už zrušené samostatné uznesenie o náhrade trov konania a zaviazal odporcu zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov konania 5 091,91 eur. Z uvedeného je podľa generálneho prokurátora zrejmé, že odvolací súd rozhodoval o náhrade trov konania jednak v rozhodnutí o zastavení konania a po nadobudnutí právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej aj samostatným rozhodnutím, teda o trovách konania rozhodol duplicitne. Z uvedených dôvodov má generálny prokurátor Slovenskej republiky za to, že odvolací súd zaťažil konanie vadou uvedenou v ust. § 237 písm. d/ O. s. p., čím je daný dovolací dôvod podľa ust. § 243f ods. 1 písm. a/ O. s. p. Podľa generálneho prokurátora odvolací súd svojím postupom pri rozhodovaní vo veci samej, ako aj o náhrade trov konania zaťažil konanie i vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie veci, čím je daný aj dovolací dôvod podľa § 243f ods.1 písm. b/ O. s. p.

Keďže je generálny prokurátor Slovenskej republiky toho názoru, že mimoriadnym dovolaním napadnuté rozhodnutie je v rozpore so zákonom a zároveň existuje hrozba vzniku majetkovej ujmy, je tiež daný dôvod na odklad vykonateľnosti napadnutého rozhodnutia. O tejto skutočnosti podľa generálneho prokurátora svedčí aj podávateľom podnetu avizovaná výzva, v ktorej právny zástupca navrhovateľa I. Z., spol. s r. o., upozorňuje, že v prípade, ak

nebudú trovy konania v ním stanovenej lehote uhradené, obráti sa so svojím nárokom na exekútorský úrad. Generálny prokurátor zároveň dodal, že odklad vykonateľnosti rozhodnutia je preventívnym procesným úkonom súdu, cieľom ktorého je snaha predísť vzniku škody, resp. majetkovej ujmy povinnej osobe, ktoré by mohli vzniknúť ako dôsledok núteného výkonu napadnutého rozhodnutia (exekúcie).

Navrhovateľ vo svojom stanovisku k mimoriadnemu dovolaniu uviedol, že podkladom pre vydanie uznesenia o zastavení konania bola skutočnosť, že navrhovateľ svojim podaním zo dňa 29. 04. 2011 zobral svoj návrh späť z dôvodu, že odporca uhradil celú žalovanú istinu. V prípade zastavenia konania podľa navrhovateľa vo všeobecnosti platí zásada, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, okrem výnimiek uvedených v ust. § 146 ods. 2 O. s. p., pre toto konanie významnej v druhej vete, podľa ktorej: „Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.“ Toto ustanovenie považuje navrhovateľ za kľúčové, nakoľko k zastaveniu konania došlo výlučne z dôvodu správania sa odporcu a späťvzatia návrhu navrhovateľom. Navrhovateľ zdôraznil, že skutočnosť o dôvodnosti ním podaného návrhu vyplýva z rozsudku Okresného súdu Zvolen zo dňa 06. 04. 2009, č. k. 16Cb 17/2008-133 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 18. 06. 2009, č. k. 41Cob 162/2006-168, ktorými rozhodnutiami bolo návrhu vyhovené, pričom rozhodnutím Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 21. 12. 2010 došlo k zrušeniu rozhodnutia odvolacieho súdu výlučne z dôvodu nedostatočného odôvodnenia, nie z dôvodu nesprávneho hmotného posúdenia veci.

Navrhovateľ má za to, že za nesprávne právne posúdenie veci možno v danom prípade považovať predovšetkým rozhodnutie o trovách konania obsiahnuté v uznesení o zastavení konania, v ktorom súd nesprávne aplikoval ust. § 146 ods. 1 písm. c/ O. s. p. namiesto § 146 ods. 2 druhá veta O. s. p. Navrhovateľ s poukazom na ust. § 35 ods. 2 písm. j/ O. s. p. má za to, že vzhľadom k tomu, že odporca je štátnym podnikom, ide o prípad, kedy je prokurátor oprávnený vstúpiť do začatého konania a kedy bol oprávnený a mal podať mimoriadne dovolanie voči výroku o trovách konania, obsiahnutom v uznesení o zastavení konania, nakoľko týmto výrokom bol podľa navrhovateľa porušený zákon, konkrétne ust. § 146 ods. 2 druhá veta O. s. p. Navrhovateľ s poukazom na uvedené dodal, že ak dovolací súd mimoriadnemu dovolaniu vyhovie, je nevyhnuté, aby zároveň zrušil výrok o trovách konania,

vrátane výroku, že navrhovateľovi zaplatený súdny poplatok nevracia (obsiahnutý v uznesení o zastavení konania) a vec v tejto časti vráti dovolací súd, odvolaciemu súdu na nové konanie, v ktorom bude odvolací súd povinný zohľadniť pri rozhodovaní o trovách konania ust. § 146 ods. 2 druhá veta O. s. p. Skutočnosť, že dovolací súd je oprávnený v danom prípade zrušiť výrok o trovách konania, ktorý výrok nebol mimoriadnym dovolaním napadnutý, podľa navrhovateľa vyplýva z ust. § 243i ods. 2 O. s. p. v spojení s § 242 ods. 2 písm. b/ O. s. p., pričom závislým výrokom môže byť nielen dovolaním nedotknutý výrok, tvoriaci súčasť napadnutého uznesenia, ale aj výrok, ktorý je obsahom iného, samostatného rozhodnutia v danej veci. Pokiaľ by nedošlo k zrušeniu navrhovateľom uvádzaného výroku, v prípade, že dovolací súd vyhovie mimoriadnemu dovolaniu, došlo by podľa názoru navrhovateľa k opätovnému porušeniu ust. § 146 ods. 2 druhá veta O. s. p. a tým aj k porušeniu jeho práva na spravodlivé súdne konanie, ktoré je garantované v čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

K návrhu generálneho prokurátora na odklad vykonateľnosti napadnutého uznesenia, navrhovateľ uviedol, že tento návrh nemá opodstatnenie, nakoľko odvolacím súdom priznané trovy konania boli už v rámci exekučného konania vymožené.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 3 O. s. p.), po zistení, že mimoriadne dovolanie bolo podané včas (§ 243g O. s. p.) za súčasného splnenia podmienok na podanie mimoriadneho dovolania podľa § 243e, § 243f, § 243h O. s. p., preskúmal rozhodnutie odvolacieho súdu, bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 v spojení s § 243i ods. 2 O. s. p.), v rozsahu napadnutom generálnym prokurátorom a ním uplatnených dovolacích dôvodov podľa § 242 ods. 1 v spojení s § 243i ods. 2 O. s. p. a dospel k záveru, že mimoriadne dovolanie je dôvodné.

V zmysle § 243f ods. 1 O. s. p. mimoriadnym dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie súdu za podmienok uvedených v § 243e O. s. p., ak a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 237 O. s. p., b/ konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a c/ rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

Dovolací súd je viazaný nielen rozsahom dovolania, ale i v dovolaní uplatnenými dôvodmi. Obligatórne sa zaoberá procesnými vadami uvedenými v § 237 O. s. p. a tiež tzv. inými vadami konania, pokiaľ mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 242 ods. 1, druhá veta O. s. p. v spojení s § 243i ods. 2 O. s. p.). Dovolacie dôvody pritom neposudzuje podľa toho, ako ich dovolateľ označil, ale podľa obsahu tohto opravného prostriedku.

Generálny prokurátor v mimoriadnom dovolaní z popísaného skutkového stavu namieta, že odvolací súd svojim postupom pri rozhodovaní o náhrade trov konania zaťažil konanie i vadou konania, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie veci.

Inou vadou konania (§ 243f ods.1 písm. b/ O. s. p.) je procesná vada, ktorá na rozdiel od vád taxatívne vymenovaných v § 237 O. s. p. nezakladá zmätočnosť rozhodnutia. Jej príčinou je porušenie ustanovení upravujúcich postup súdu v občianskom súdnom konaní a dôsledkom vecná nesprávnosť rozhodnutia.

Z obsahu súdneho spisu dovolací súd zistil, že uznesením z 25. mája 2011, č. k. 41 Cob/39/2011-230 odvolací súd pripustil späťvzatie návrhu, rozsudok súdu prvého stupňa zo 6. apríla 2009, č. k. 16Cb 17/08-133, ktorým odporcovi uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi 13 443,54 eur s tým, že o trovách konania súd prvého stupňa rozhodne až po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej, zrušil a konanie zastavil. O náhrade trov konania odvolací súd rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania a navrhovateľovi sa zaplatený súdny poplatok za návrh nevracia.

Napadnutým uznesením z 26. októbra 2011, č. k. 41Cob/265/2011-234 následne odvolací súd rozhodol o odvolaní odporcu tak, že uznesenie súdu prvého stupňa z 28. augusta 2009, č. k. 16Cb/17/2008-187, ktorým tento samostatným uznesením rozhodol o trovách konania, čiastočne zmenil tak, že odporcu zaviazal nahradiť navrhovateľovi trovy konania vo výške 5 091,91 eur na účet jeho právneho zástupcu.

Vychádzajúc z uvedeného skutkového stavu dovolací súd prisvedčil generálnemu prokurátorovi, že odvolací súd uvedeným postupom pri rozhodovaní o trovách konania, konanie zaťažil tzv. inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie veci.

Nepochybne rozhodnutie o náhrade trov konania v zásade sleduje výsledky súdneho konania vo veci samej, pre ktorý dôvod je rozhodnutie o trovách konania výrokom závislým od rozhodnutia vo veci samej, bez zreteľa na skutočnosť, či súd o náhrade trov konania rozhoduje samostatným uznesením.

V predmetnej veci odvolací súd, ktorý konal a rozhodoval vo veci samej, po pripustení späťvzatia návrhu na začatie konania, zrušení rozsudku súdu prvého stupňa vo veci samej a zastavení konania, rozhodol aj o náhrade trov konania tak, že žiadnemu z účastníkov náhradu trov konania nepriznal. Pri zrušení rozsudku súdu prvého stupňa vo veci samej však odvolací súd opomenul rozhodnúť aj o jeho závislom výroku o trovách konania, o ktorých súd prvého stupňa rozhodol samostatným uznesením, navyiac za procesnej situácie, že toto uznesenie bolo napadnuté odvolaním.

Uvedeným chybným procesným postupom, odvolací súd zaťažil konanie inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, keď napadnutým uznesením rozhodol o náhrade trov konania opätovne, bez zreteľa na skutočnosť, že o trovách konania s konečnou platnosťou rozhodol odvolací súd už uznesením, ktorým sa konanie končí.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto podľa § 243i v spojení s § 243b ods. 2 veta druhá a ods. 4 O. s. p. napadnuté uznesenie odvolacieho súdu zmenil tak, že uznesenie súdu prvého stupňa o trovách konania zrušil.

Ako dovolací súd už uviedol, je viazaný rozsahom mimoriadneho dovolania, ale i v dovolaní uplatnenými dôvodmi, okrem procesných väd a tzv. iných väd, ku ktorým prihliada obligatórne. Dovolaciemu súdu preto neprináleží posudzovať vec z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci, tvrdeného navrhovateľom, keď tento dôvod v mimoriadnom dovolaní nebol uplatnený. Dovolací súd vec posudzoval tiež len v rozsahu dovolacieho návrhu, pretože navrhovateľom namietaný nesprávny výrok rozhodnutia odvolacieho súdu o trovách konania, ktorý mimoriadnym dovolaním nebol dotknutý, nie je od rozhodnutia o napadnutom výroku závislý a jeho výrokom účastník konania, ktorý podal podnet na mimoriadne dovolanie nebol dotknutý ani poškodený.

O trovách dovolacieho konania rozhodol dovolací súd tak, že úspešnému odporcovi nepriznal nárok na ich náhradu, nakoľko návrh na ich priznanie nepodal (§ 151 ods. 1 O. s. p.).

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie: Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave dňa 28. marca 2013

JUDr. Beata Miničová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Hana Segečová